

værre viser det sig ofte at være anderledes i realiteternes verden.

Naturligvis skal et slægtsnavn være beskyttet, hvis man har et specielt navn, som man kan føre tilbage i tiden, men almindelige danske navne bør det også være muligt at få for folk med anden etnisk baggrund, og jeg vil spørge ministeren, om ministeren vil være med til at ændre regelsættet på det punkt.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Spørgeren har jo ret i, at der i navneloven ligger nogle kraftige begrænsninger for myndighedernes muligheder for at tildele nye slægtsnavne.

Navneloven er jo en ældre lov, som på mange måder trænger til en revision, og jeg vil inddrage netop det aspekt, som hr. Kristian Jensen nu har draget frem her i spørgetimen, i de videre overvejelser, vi har om en revision af navneloven. Det tilsagn kan jeg give i dag.

Jeg tror ikke, jeg kan komme dybere ind på den mere juridiske baggrund for slægtsnavnebeskyttelse, og der kan også indgå mange hensyn, inden man gør sine overvejelser om en revision af navneloven færdige, også på det område. Men for mit eget vedkommende deler jeg spørgerens tilgang til problemet:

Vi må passe på, at vi ikke med vores lovgivning blokerer for mennesker, som har et ønske om at blive hurtigere integreret i vort samfund, og hvis de selv følger, at de kan blive det ved at antage et andet slægtsnavn, må juraen ikke stå i vejen for det, medmindre andre hensyn taler derimod. Hvis der alene er tale om et princip, der ikke betyder noget videre for beskyttelse af andres interesser, må det ikke være tilfældet.

Man kan selvfølgelig også godt overveje, om det ikke er grotesk, at det i et moderne og veloplyst samfund som vort er nødvendigt for folk at antage et andet slægtsnavn for at blive integreret og for at komme ind på det danske arbejdsmarked.

Nu tager vi altså den drøftelse, og vi tager den med begge tilgange. Men summa summarum: Når mennesker, enkeltindivid, har den oplevelse og den følelse, skal det tages alvorligt, og så skal det også indgå i vore overvejelser i det lovforberedende arbejde.

Kristian Jensen (V):

Jeg vil gerne takke for det meget klare tilsagn, justitsministeren giver om at inddrage problemstillingen, når navneloven skal til revision. Det er netop grotesk, at sådan en lille detalje

skal være med til at vælte læsset for nogle af de mennesker, der ønsker at blive integreret i det danske samfund.

Så tak for tilsagnet! Men kan vi også få at vide, hvornår ministeriet regner med at have en revision af navnelovgivningningen på plads? Jeg føler nemlig, at navnelovgivningningen både på dette punkt og på andre punkter er forældet og alt, alt for formynderisk, så jeg glæder mig til at se ministeriet lægge op til en samlet revidering af hele navnelovgivningningen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er mange store lovgivningskomplekser, som presser sig på af den grund, at de gældende love er skrevet for 20, 30, 40 år siden, og Danmark udvikler sig jo hurtigt. På den anden side må vi også passe på, at vi ikke laver revisioner, der ikke er ordentligt begrundede og ordentligt undersøgt.

Jeg har tilkendegivet i spørgetimen her i dag, at jeg er indstillet på at tage op til overvejelse at nedsætte et egentligt lovforberedende udvalg med henblik på en revision af navneloven. Det tilsagn har jeg givet i dag, og jeg skal nok sørge for, at spørgeren får besked om, hvornår vi har gjort vore overvejelser endeligt op, men der er som sagt et stort arbejdspress på store lovområder.

Forslagene bliver selvfølgelig lagt frem for folketinget, men der kræves som regel et ordentligt forberedende udvalgsarbejde inden da, specielt på de meget vigtige og principielle områder, som også navneloven ligger inden for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 47

Frank Aaen (EL):

Jeg har et par spørgsmål vedrørende arkivadgang og besættelsestiden.

Jeg har lige modtaget en lang række svar fra justitsministeren – og tak for det – vedrørende værnemagersager og efterforskning af arkiver vedrørende Dansk Industrisyndikat, som fik en af de strengeste værnemagerdomme efter krigen. I den forbindelse fik vi oplyst, at en del materiale fra den tid er destrueret, hvilket man selvfølgelig kan undre sig lidt over.

Men jeg har et opfølgende spørgsmål, som jeg gerne vil bede justitsministeren om at svare på: Findes der i Justitsministeriets egne arkiver